

ТУРЦИ ОСВОЈИШЕ ПОЛА БОСНЕ – Богољуб Петрановић

Српске народне пјесме из Босне и Херцеговине: Јуначке пјесме старијег времена. Скупио и на свијет издао Богољуб Петрановић. Књига трећа. У Биограду, у државној штампарији 1870.

1. Љубу љуби Лучевић Илија,
2. Љубу љуби, а љуби говори:
3. »Љубо моја, весела ти мајка,
4. Ласно нам се љубит на шиблику,
5. Али није стати на видику,
6. И виђети чије је јунаштво,
7. На ком оста Босна поносита,
8. На Србину, јали на Турчину?
9. Данас ми је ситна књига дошла,
10. Та је књига јадом накићена,
11. Ће нам Босну притискоше Турци,
12. Половину Босне притискоше,
13. А на другу ударит не смјеше,
14. Од војвода од јуначког дара,
15. Међу собом братског разговора,
16. Који бране на сабљи јунаштво,
17. Кајно мене и рођака мога,
18. Мог рођака Лучевић Јована,
19. Који сједи на Гласинцу равну,
20. Он се брани и с Турцима бије,
21. Јунаштво се чује до Србије,
22. Пак ја сада мислим и премишљам,
23. Што ћу сада од живота свога,
24. Ја вијерна немам ни једнога,
25. Осјем Бога и рођака свога?»
26. А вели му вјереница љуба:
27. »Господине, Лучевић Илија!
28. Ко се страши, јунаштво изгуби,
29. Ко се бије, јунаштво добије,
30. Већ ти пиши књиге на све стране,
31. Те сабирај ките изабране,
32. Па на Дрини дочекајте Турке,
33. На Дрину их воду наћерајте,
34. Чини ми се и заклела би' се,
35. Ако не би издајница било,
36. Ту би њима згибеније било.«
37. Онда рече Лучевић Илија:
38. »Љубо моја, весела ти мајка!
39. На скоро сам чудан сан уснио,
40. Ће с' на мени од злата хаљине,
41. А на глави златна перјаница,
42. На њој игра 'тица препелица,
43. Док долеће црна ластавица,
44. Одломи ми златну перјаницу.
45. Ухвати ми 'тицу препелицу,
46. Пак је баци на дно у тавницу,
47. Скиле моје од злата хаљине.
48. Пак и мене баци у тавницу,
49. Добро није ни теби ни мени,
50. Ни ономе који двори мене,
51. Чини ми се биће пријеваре.
52. За Србина и српскога сина.«
53. Онда рече вјереница љуба:
54. »Господине, Лучевић Илија,
55. Сан је клапња, а Бог је истина,
56. Од тога се немој препадати,
57. Бог ће дати, па ће добро бити,
58. Ваља Босну с' агам дијелити,
59. На јунаштву славу подигнути,
60. Ако буде од Бога суђено,
61. Да нам буде јунаштво виђено.
62. Задобићеш Турке свеколике;
63. Ако л' нама суђен ланак буде,
64. Сва ће наша слава потонути,
65. Ал' се ни тог немој препа'нути;
66. И облак се дијели са сунцем,
67. Некад ведро, а некад облачно.
68. Кад је ведро, то је бистро сребро,
69. Кал ј' облачно, то је необично,
70. Кад Бог даде, то се све познаде,
71. Суђење се погазит не даде,
72. Ал' с' и томе све разлика гледа,
73. Са јунаштвом одговорит треба.
74. Господине, Лучевић Илија!
75. Пиши ситне књиге јадовите.
76. Ситне књиге шаљи на све стране,
77. Једну шаљи на Гласинац раван,
78. Свом рођаку Лучевић Јовану.
79. Нека купи војску изабрану,
80. Нек се брани и с Турцима бије,
81. Нека чува земљу до Србије;
82. Другу пиши књигу шаровиту,

83. Пак је шаљи Дрини води хладној,
84. А на руке војеводи Раду,
85. По имену: од Цвилина Раду;
86. И ономе из Лигата Вуку,
87. Нек чувају на Дрини бродове,
88. Да бродове не уграбе Турци,
89. Превариће њихе кајно вуци.«
90. Онда рече Лучевић Илија:
91. »Љубо моја, весела ти мајка!
92. Што ми кажеш од Цвилина Рада,
93. Как'а Рада, отпала му глава!
94. На Цвилину*) кука кукавица,
95. На њему је зацвиљела мајка,
96. Сиротиње довијека раје,
97. Јер издаде од Цвилина Раде,
98. Њега Турчин превари на благо,
99. Пак учини како му је драго.
100. Што л' ми кажеш од Лигата Вука,
101. Отпала му до рамена рука!
102. Он је каз'о на Дрини бродове,
103. Те пређоше на Устиколину,**)
104. Прегазеше с ове стране воде,
105. И за себе похваташе згоде: